ולא אבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה
המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם
השתרר: אך לא אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני
האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם
לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח
אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם
ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה
ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו
ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה:
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו
אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד
יחטא ועל כל העדה תקצף:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח

ושלח משה למקרא לדתן ולאבירם
בני אליאב ואמרו לא נסקה הזקיר
ארי אסיקתנא מארע עבדא חלב
ודבש לקטלותנא במדברא ארי
תתרברב עלנא אף אתרברבא:
אף לא לארע חלב ודבש אעילתנא
ויהבת לנא אחסנת חקלין וכרמין
העיני גברייא האנון תשלי
לעברא לא נסקו: ותקיף למשה
לחדא ואמר קדם יי לא תתקבל
ברעוא קרבנהון לא חמרא
דחד מנהון שחרתולא אכסנישת
לחד מנהון: ואמר משה לקרח
אנת וכל כנשתך הוו זמינין לקדם
יי אנת ואנון ואהרן מחר:
וסבו גבר מחתיתיה ותתנון
עליהין קטרת בסמין ותקרבון
קדם יי גבר מחתיתיה מאתן
וחמשין מחתין ואנת ואהרן
גבר מחתיתיה: ונסיבו גבר
מחתיתיה ויהבו עליהין אשתא
ושויו עליהין קטורת בסמין
וקמו בתרע משכן זמנא ומשה
ואהרן: וכנש עליהון קרח ית
כל כנשתא לתרע משכן זמנא
ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא:
ומליל יי אתפלשו:
מגו כנשתא הדא ואשיצי
יתהון כשעיא: ונפלו על
אפיהון ואמרו אל אלהי
רוחיא לכל בסרא גברא חד
יחוב ועל כל כנשתא יהי
רגזא:
ומליל מלל עם כנשתא
למימר אתפלקו מסחור
סחור למשכנא דקרח ודתן ואבי:

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה: וילכו כל העם
הגלגל וימליכו את שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם
שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר
אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך: ועתה הנה
המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי
ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי
עד היום הזה: הנני ענו כל נגד יהוה ונגד
משיחו את שור מי לקחתי ואת חמור מי

ויאמר

ויאמר שמואל: אמת
ונחדש שם המלוכה: לפ
שם שמאשונה היו מעורין על
הדבר: ועתה תתיצבו פלב
ואני זקנתי ושבתי: אחרון
ימחפון זקנה קפנה עלין
כדאית כמסכת תענית: ואת
שור מי לקחתי: לעבודתי: ומ
חמור מי לקחתי: כמה הייתי
מחזר ומעיר לעיר לשפוט אתכם
על עת עשקי יעבכם

ושלח משה וגו' ומתן שמי
מחזקין במחלוקת שהיה מטה
מחזר מחריהם להשלימם בדבר
שלום: לא נעלה: פתח המשלי
אין להם אלא ירידה: ותקע לשון
הדבר מוסב על לון המאורר
לא עלה: לא הבאותנו: ולא נתת
לנו נחלת שדה וכרם: מאותנו
מעלה אתכם ועינו מיצים אל
ארץ טובה וגו' ומשם הוצאתנו
ולא לארץ זבת חלב ודבש
אלא מדרגת הבאותנו אלא מדרגת
עלינו לה: ויתן במדבר שמאתת
לנו במדבר הזה יפלו פגרים:
העיני האנשים: וגו' אפילו
אתה שולח לקרא אתעינקן אם
לא שאלה אליך לא שאלה: האישי
ההם: מדרש שתולה כל
שאלה קלקלתן בחמרן: ועתה
אל תפן אל ויחר למשה מאד
מנחתם נגעתי לאחת: ומטל
לא פשעתי לשרם עם חמרן
הקטרת ומתוכח עמו ומפי
שה ואשיבך יש שם מתת
רוחן אם אינו משיבן
מקריבים הרי זה ישרפו: הלא
לפנך מחר
אל תפן אליה: המרלש מוד
יודע אני שיש להם חלק
בתמידי עבוד: אין חלקם לא
יקחם לפנך בריצון לרצון
ליצון: תביאם האש ולא תאכלם:
לא חמור אחד מהם שאתי:
לא חמור מול אחד מהם שלתי
אשלו כשהלכתי מארץ מדין לעיר
והרכבתי את אשתי ואת
בני על החמור והיה לי לשלו
אותם חמור ומשלהם לא משלכם
אלא מ שלי: לא חמור אחד
שחרית: מנהון בכל שמש

כבוד יי: בא בעמוד עש: אדון
הרוחות: יודע והשמות: אין
ומתוך פורת בשר ודם מלך
בשר ודם שסרחה עלו מקשר
מדינה אינו יודע מי ההחוטא
לפיכך כשהוא טוה עמו
ומלם: אבל אתה לפנך גלוי
כל מחשבות ויודע מי ההוטא
המיט ואחד הוא החוטא: ואתה
על כל העדה הזאת: והעל
הסתלקן מסבבות משכן
קרח וגו': יעאו

שחרית: לשון ארמי: כך נקריות
אנגריא של מלך שחור: והם
ערתן: והקדמתם איש ואיש
מחתתן: החמשים ומאתים איש שם
איש שבכם: ויקהל עליהם קרח
בדברי לשנות כל הלילה ההוא
הלך אצל כל השבטים ואמרה
אותם כסבורים אותם שעלו
לבדי אנו מקפיד: אינו מקפיד
אלא בשכר כלכם אילו באיה
באים ונעלים להם כל הגדולות
ומלכות: לאחין כהונה עד
שתתנו כולם: ויראו כבוד יי: